

2
30 stycznia 1928 r.

B62j 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6497.

Kl. 63 g 1.

Buchloh & Renkhoff Gesellschaft mit beschränkter
Haftung Masch. techn: Büro
(Ruhrort, Niemcy).

Ruchome siodło do rowerów.

Zgłoszono 14 czerwca 1924 r.

Udzielono 10 grudnia 1926 r.

Uruchamianie roweru odbywa się w ten sposób, że jadący naciska na pedały nogami, przekazując im naprzemian część ciężaru własnego ciała.

Przy przejściu z jazdy powolnej na szybszą jadący usiłując odsunąć powierzchnię nacisku, opiera się mocniej o powierzchnię siodełka. Temu wzmożonemu działaniu naciskowemu przeciwdziałają w rowerach o siodełku nieruchomym, nietylko pedały i kierownik, lecz także i siodełko, które bardzo często jest źle dostosowane do długości nóg. Powoduje to tylko częściowe wykorzystanie ciężaru ciała oraz wywołuje szybkie zmęczenie, ponieważ sztywno umocowane siodło utrudnia jadąc-

cemu ruchy w kierunku podłużnym a także ruchy boczne.

Starano się dotąd rozmaitymi sposobami usunąć te wady i znane są różne urządzenia, w których siodła są przesuwalne, przyczem podstawa siodła lub samo siodło jest umieszczone na ramie lub drążku wodzącym na sprężynach, przesuwalnym wzdłuż. Znane są także siodła, przy których jest możliwy również ruch boczny siodełka ruchomego. Wszystkie znane urządzenia posiadają wiele wad, a przede wszystkim w tych urządzeniach, w których oprócz przesuwania siodła wzdłuż możliwy jest i ruch boczny, siodło przechyla się dowolnie na jedną lub drugą stronę

roweru, i jadący zamiast doznawać ulgi w wysiłku jest więcej narażony na niepewną jazdę.

Wady te przedstawiony wynalazek usuwa, przez możliwie niskie umieszczenie siodełka na ramie siodełkowej, mianowicie poniżej pochwy wodzącej, co umożliwia samoczynne jego wyrównywanie się; następnie działanie sprężyny lub zastosowanie ciśnienia powietrza albo cieczy również sprowadza siodło do pierwotnego położenia, co ułatwia pracę jadącego.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie: fig. 1 przedstawia siodło ruchome w widoku ogólnym; fig. 2—przekrój podłużny przez środek ramy wodzącej; fig. 3 w lewej połowie—przekrój $A-B$ i w prawej połowie—widok w kierunku strzałki C na fig. 2; fig. 4—wygiętą płaską sprężynę; fig. 5—ramę wodzącą przy zastosowaniu sprężonego powietrza, przyczem górna część rysunku przedstawiona jest w przekroju.

Ruchome bocznie siodło utworzone jest z siodła zwykłego skórzanego a , które obu bocznymi pałakami drucianymi b zamocowane jest między rowkami c ramki wodzącej d i dociskami e na śrubach f . Wygięta w kształcie S wodząca ramka d posiada w środku po obu stronach czterokątne otwory g , przez które przechodzą wymienione śruby f . W obu końcach zespolona rama d przytwierdzona jest śrubami h oraz i do wygiętego w jednym końcu, pełnego lub pustego pręta k , który przechodzi przez zamkniętą rurę m i w przedniej części posiada tuleję n , a w środkowej części otoczony jest sprężyną śrubową O , działającą na tę tuleję. Rurę m z jednej strony zamyka metalowa nakrętka p ze śrubowym korkiem q , a z drugiej strony nakrętka r ; rura m jest sztywno połączona z rurą podstawową S , umocowaną w ramie roweru. W wypadku zastosowania ciśnienia powietrza lub cieczy (fig. 5) pochwa n jest tłokiem, zamocowanym na pełnym lub pustym prę-

cie k ; obydwie kołnierze skórzane v i zawór ciśnieniowy w uzupełniają urządzenie przy pominiętej sprężynie o .

W obu jednak wypadkach na rurze S , podtrzymującej siodło, przewidziana jest wygięta płaska sprężyna X , zabezpieczająca siodło od przechyleń i dociskająca ramkę d zpowrotem do położenia środkowego. Celem zmniejszenia tarcia w łożyskach przy ruchu pręta K tam i zpowrotem, a zwłaszcza przy przechylaniu się siodła, mogą być w punktach r i q umieszczone łożyska kulkowe. Działanie jest następujące:

Przy wywieraniu nacisku na siodło przesuwają się ono ku tyłowi po pręcie wodzącym, przechodzącym przez rurę m i złączonym z podporą siodła ramką d , skutkiem czego odległość między siedzeniem i pedałami zwiększa się odpowiednio do wywieranego nacisku. Wskutek działania sprężyny o , umieszczonej na pręcie k , względnie wskutek działania sprężonego powietrza lub cieczy na tłok u , siodło przy zmniejszonym obciążeniu, a więc przy powolnej jeździe przesuwają się zpowrotem częściowo lub całkowicie. Przy bocznych ruchach jadącego, siodło skutkiem obrotowego osadzenia pręta k w rurze m wychodzi ze środkowego położenia, przyczem ramka d ugina sprężynę X , która ślizga się po ramie d w kierunku podłużnej osi i dąży do przywrócenia środkowego początkowego położenia siodła.

Zastrzeżenie patentowe.

Ruchome siodło do rowerów, znamienne tem, że zwykle skórzane siodło (a) z pałakami (b) przymocowane jest poniżej nieruchomej poziomej rury (m) do ramki (d), wygiętej w kształcie litery (S) i mogącej się przesuwać wzdłuż i pochylić na boki tak, że siodło samoczynnie powraca do położenia początkowego i poziomego środkowego, przyczem przesuwanie ramki (d) odbywa się wskutek zastosowania pełnego

lub pustego pręta wodzącego (k), który przechodzi przez nieruchomą poziomą rurę (m) i końcami, zagiętym w dół tylnym i prostym przednim łączy się z ramką (d) i której znajduje się pod działaniem sprężyny, względnie ciśnienia powietrza lub cieczy, natomiast doprowadzanie ramki zpowrotem do środkowego poziomego położenia odbywa się dzięki wygiętej płaskiej sprę-

żynie obejmującej podporę (S) siodła i opierającej się o ścianki ramki (d).

Buchloh & Renkhoff
Gesellschaft mit beschränkter
Haftung
Masch. techn. Büro.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

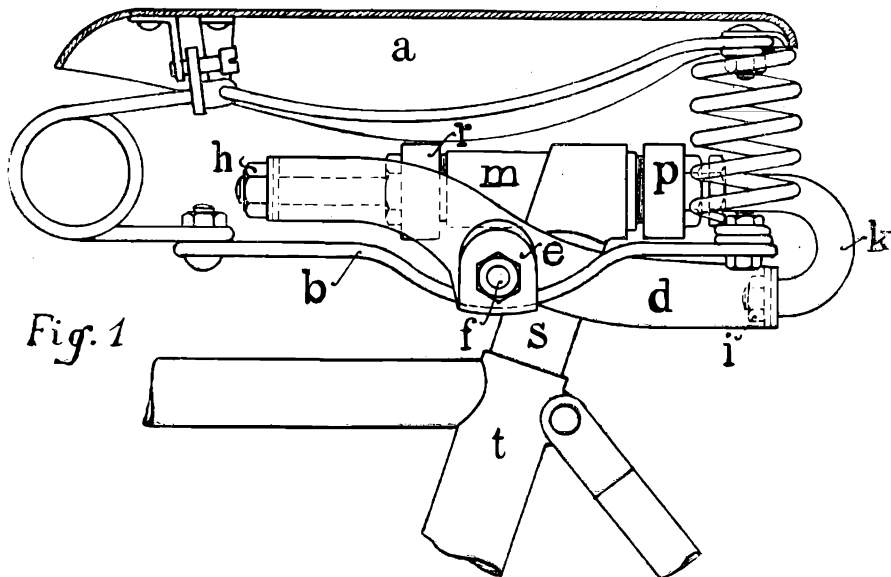

Fig. 1

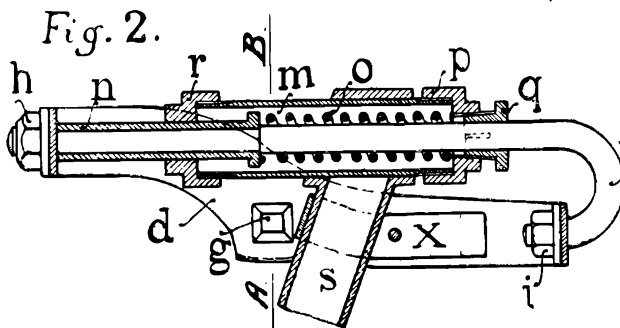

Fig. 2.

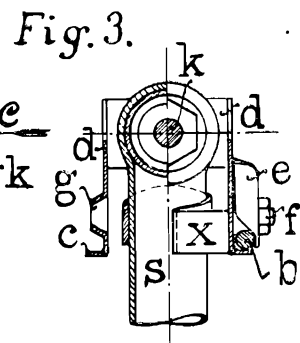

Fig. 3.

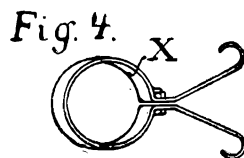

Fig. 4.

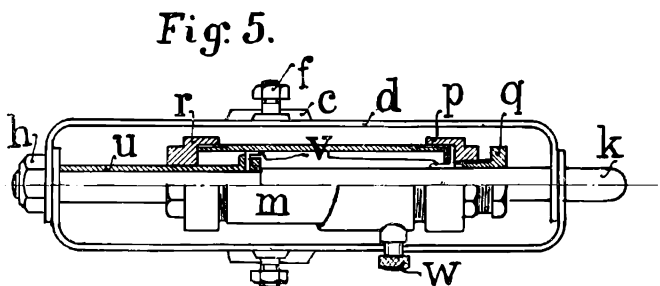

Fig. 5.